

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 3 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1976

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
321

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 486

*Περί κυρώσεως της υπ' αριθ. 134 Διεθνούς Συμβάσεως
Έργασίας «περί προλήψεως των εργατικών ατυχημά-
των των ναυτικών».*

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ομοφώνως μετά της Βουλής, απέφασίσαμεν:

“Αρθρον πρώτον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ ὑπ' ἀριθ. 134 Διεθνὴς
Σύμβασις Ἔργασίας «περὶ προλήψεως ἐργατικῶν ἀτυχημά-
των τῶν ναυτικῶν», ψηφισθεῖσα κατὰ τὴν ἑῴαν σύνοδον τῆς
Διεθνοῦς Συνδιασκέψεως Ἔργασίας τοῦ ἔτους 1970, τῆς
ἐποίας τὸ κείμενον εἰς Ἑλληνικὴν μετάφρασιν καὶ εἰς τὸ
Γαλλικόν. Ἀγγλικὸν πρωτότυπον ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

ΣΥΜΒΑΣΙΣ 134.

Περὶ προλήψεως τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων τῶν ναυτικῶν.

Ἡ Γενικὴ Συνδιάσκεψις τῆς Διεθνοῦς Ὁργανώσεως Ἐργασίας, συγκληθεῖσα ἐν Γενεύῃ ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ συνεληθοῦσα αὐτόθι τὴν 14ην Ὀκτωβρίου 1970 εἰς τὴν πεντηκοστὴν πέμπτην σύνοδον αὐτῆς.

Ἀφοῦ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τοὺς ὅρους τῶν ὑφισταμένων διεθνῶν συμβάσεων καὶ συστάσεων, αἱ ὁποῖαι ἐφαρμοζοῦνται διὰ τὴν ἐργασίαν ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ εἰς τοὺς λιμένας καὶ οἱ ὁποῖοι ἀφοροῦν εἰς τὴν πρόληψιν τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων τῶν ναυτικῶν, ἰδίᾳ δὲ τοὺς ὅρους τῆς συστάσεως περὶ ἐπιθεωρήσεως ἐργασίας (ναυτικοί), 1926, τῆς συστάσεως περὶ προλήψεως ἐργατικῶν ἀτυχημάτων 1920, τῆς συμβάσεως περὶ προστασίας τῶν λιμενεργατῶν κατὰ τῶν ἀτυχημάτων (ἀναθεωρηθεῖσα), 1932, τῆς συμβάσεως περὶ ἱατρικῆς ἐξετάσεως τῶν ναυτικῶν, 1946 καὶ τῆς συμβάσεως ὡς καὶ τῆς συστάσεως περὶ προστασίας τῶν μηχανῶν, 1963.

Ἀφοῦ ἔλαβεν ὑπ' ὄψιν τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως περὶ διαφυλάξεως τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἐν θαλάσῃ, 1960, καὶ τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ προσηρημένου εἰς τὴν διεθνῇ σύμβασιν περὶ τῶν γραμμῶν φορτώσεως, ἀναθεωρηθεῖσα τὸ 1966, οἱ ὁποῖοι προβλέπουσιν τὴν λήψιν ὀρισμένων μέτρων ἀσφαλείας ἐπὶ τῶν πλοίων πρὸς διασφάλισιν τῆς προστασίας τῶν εἰς ταῦτα ἀπασχολουμένων προσώπων.

Ἀφοῦ ἀπεφάσισε τὴν ἀποδοχὴν διαφορῶν προτάσεων σχετικῶν πρὸς τὴν πρόληψιν τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων ἐπὶ τῶν πλοίων καὶ εἰς τοὺς λιμένας, θέμα ἀποτελοῦν τὸ πέμπτον σημεῖον τῆς ἡμερησίας διατάξεως τῆς συνόδου.

Ἀφοῦ ἀπεφάσισεν ὅπως αἱ προτάσεις αὗται λάβουν τὸν τύπον διεθνοῦς συμβάσεως.

Ἀφοῦ ἐσημείωσεν, ὅτι διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἔκβασιν τῆς ἀναληφθείσης δραστηριότητος εἰς τὸν τομέα τῆς προλήψεως τῶν ἐπὶ τῶν πλοίων ἀτυχημάτων, δέον ὅπως διατηρῆται στενὴ συνεργασία, εἰς τοὺς ἀντιστοίχους τομεῖς, μεταξὺ τῆς Διεθνοῦς Ὁργανώσεως Ἐργασίας καὶ τῆς Συμβουλευτικῆς Διακυβερνητικῆς Ναυτιλιακῆς Ὁργανώσεως.

Ἀφοῦ ἐσημείωσεν ὅτι οἱ ἀκόλουθοι κανόνες ἐξεπονήθησαν ἐν συμφωνίᾳ μετὰ τῆς Συμβουλευτικῆς Διακυβερνητικῆς Ναυτιλιακῆς Ὁργανώσεως καὶ ὅτι ἐπροτάθη ἡ συνέχισις τῆς συνεργασίας μετὰ τῆς ἐν λόγῳ ὁργανώσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν ἐν λόγῳ κανόνων.

Ἀποδέχεται, σήμερον, τὴν τριακοστὴν Ὀκτωβρίου χίλια ἑνεακόσια ἑβδομήκοντα, τὴν ὡς ἔπεται σύμβασιν, ἥτις θὰ ἀποκαλῆται Σύμβασις περὶ προλήψεως τῶν ἀτυχημάτων (ναυτικοί), 1970.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν ὁ ὅρος «ναυτικὸς» ἐφαρμόζεται ἐπὶ παντὸς ἐποικοῦ ἀπασχολουμένου, ὡς οἶαν-δήποτε ιδιότητα, ἐπὶ παντὸς πλοίου, πλην τῶν πολεμικῶν νηολογημένου εἰς τὸ ἔδαφος διὰ τὸ ὁποῖον ἰσχύει ἡ παροῦσα σύμβασις καὶ προοριζομένου κανονικῶς διὰ τὴν θαλασσίαν ναυσιπλοΐαν.

2. Ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας, ἐὰν ὀρισμένοι κατηγορίαι προσώπων δέον ὅπως θεωρῶνται ναυτικοί διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης συμβάσεως, τὸ θέμα τοῦτο, δέον ὅπως ἐπιλύεται, εἰς ἐκάστην χώραν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, μετὰ γνώμην τῶν ἐνδιαφερομένων ὁργανώσεων τῶν πλοιοκτητῶν καὶ τῶν ναυτικῶν.

3. Εἰς τὴν παροῦσαν σύμβασιν, ὁ ὅρος, «ἐργατικὰ ἀτυχήματα» ἐφαρμόζεται εἰς τὰ ἀτυχήματα τῶν ὁποίων θύματα εἶναι οἱ ναυτικοὶ κατὰ τὴν ἀπασχόλησίν των ἢ ἐξ αἰτίας αὐτῆς.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς ἐκάστην ναυτικὴν χώραν, ἡ ἀρμοδία ἀρχή, δέον ὅπως λαμβάνη τὰ ἀναγκαῖα μέτρα ὥστε τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα νὰ ἀποτελέσουν ἀντικείμενον καταλλήλων ἐρευνῶν καὶ εἰσηγήσεων, καταρτισθοῦν δὲ καὶ ἀναλυθοῦν λεπτομερεῖς στατιστικαὶ ἐπὶ τῶν ἐν λόγῳ ἀτυχημάτων.

2. Πάντα τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα δέον ὅπως ἐπισημίζονται αἱ δὲ στατιστικαὶ δέον ὅπως μὴ περιορίζονται εἰς τὰ θανατηφόρα ἀτυχήματα ἢ τὰ ἀτυχήματα κατὰ τὰ ὁποῖα ἐθίγη αὐτὸ τοῦτο τὸ πλοῖον.

3. Αἱ στατιστικαὶ δέον ὅπως ἀναφέρονται εἰς τὸν ἀριθμὸν, τὴν φύσιν, τὰ αἷτια καὶ τὰς συνεπείας τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων καὶ ὅπως καθορίζουν εἰς ποῖον διαμέρισμα τοῦ πλοίου π.χ. γέφυρα, μηχαναί, ἢ χώρος τῆς γενικῆς ὑπηρεσίας καὶ εἰς ποῖον μέρος π.χ. εἰς τὴν θάλασσαν ἢ τὸν λιμένα συνέβη τὸ ἀτύχημα.

4. Ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ δέον ὅπως ἀναλαμβάνη ἐρευνᾶν περὶ τῶν αἰτίων καὶ περιστάσεων ὑφ' ἧς ἔλαβον χώραν τὰ ἐργατικὰ ἀτυχήματα τὰ ὁποῖα προκαλοῦν ἀπωλείας ἀνθρωπίνων υπάρξεων ἢ σοβαρὰς σωματικὰς βλάβας, ὡς καὶ περὶ πάντων τῶν λοιπῶν ἀτυχημάτων, τὰ ὁποῖα καθορίζονται εἰδικῶς ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας.

Ἄρθρον 3.

Πρὸς τὸν σκοπὸν ἐξευρέσεως σταθερᾶς βάσεως διὰ τὴν πρόληψιν ἀτυχημάτων ὀφειλομένων εἰς εἰδικούς κινδύνους τοῦ ναυτικοῦ ἐπαγγέλματος, δέον ὅπως γίνῃ ἐρευνα ἐπὶ τῆς ἐν γένει ἐξελίξεως τῶν κινδύνων τῶν ἀτυχημάτων τούτων, ὡς οὗτοι ἐξάγονται ὑπὸ τῶν στατιστικῶν.

Ἄρθρον 4.

1. Διατάξεις διὰ τὴν πρόληψιν τῶν ἀτυχημάτων δέον νὰ προβλέπωνται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας, ὑπὸ συλλογῶν πρακτικῶν ὁδηγίων, ἢ ὑπὸ ἐτέρων καταλλήλων κειμένων.

2. Αἱ διατάξεις αὗται δέον ὅπως ἀναφέρονται εἰς πάντας τοὺς γενικοὺς ὅρους τοὺς σχετικοὺς μετὰ τὴν πρόληψιν τῶν ἀτυχημάτων καὶ τὴν ὑγιεινὴν τῆς ἐργασίας, οἱ ὁποῖοι δύνανται νὰ ἐφαρμοσθοῦν εἰς τὴν ναυτικὴν ἐργασίαν καὶ πρέπει νὰ καθορίζουν τὰ ληπτέα μέτρα διὰ τὴν πρόληψιν ἀτυχημάτων προσιδιαζόντων εἰς τὸ ναυτικὸν ἐπάγγελμα.

3. Αἱ διατάξεις αὗται δέον ὅπως ἀναφέρονται ἰδίᾳ εἰς τὰ ἀκόλουθα σημεῖα :

- α) γενικοὺς καὶ βασικοὺς ὅρους
- β) κατασκευαστικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ πλοίου
- γ) μηχανάς
- δ) εἰδικὰ μέτρα ἀσφαλείας ὑπὸ τὸ κατάστρωμα καὶ ἐπ' αὐτοῦ
- ε) μέσα φορτοεκφορτώσεως
- στ) πρόληψιν καὶ κατάσβεσιν τῶν πυρκαϊῶν
- ζ) ἀγκύρας, ἀλύτους καὶ σχοινία
- η) ἐπικίνδυνα φορτία καὶ ἔρμα
- θ) ἀτομικὸν ἐξοπλισμὸν προστασίας.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ διατάξεις περὶ προλήψεως ἀτυχημάτων, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ ἄρθρον 4 δέον ὅπως καθορίζουν σαφῶς τὴν ὑποχρέωσιν τῶν ἐφοπλιστῶν, τῶν ναυτικῶν καὶ λοιπῶν ἐνδιαφερομένων προσώπων, πρὸς συμμόρφωσιν εἰς αὐτάς.

2. Γενικῶς πᾶσα ὑποχρέωσις τῶν ἐφοπλιστῶν ὅπως παρέχουν προστατευτικὸν ἐξοπλισμὸν ἢ ἕτερα μέσα προλήψεως τῶν ἀτυχημάτων θὰ συνδυάζεται μετὰ διατάξεις δυνάμει τῶν ὁποίων οἱ ναυτικοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ χρησιμοποιοῦν τὸν ἐν λόγῳ ἐξοπλισμὸν καὶ τὰ μέσα ταῦτα, τηροῦν δὲ τὰ σχετικὰ προληπτικὰ μέτρα.

Ἄρθρον 6.

1. Δέον ὅπως ληφθοῦν κατάλληλα μέτρα, διὰ προσηκούσης ἐπιθεωρήσεως ἢ δι' ἐτέρων μέσων, πρὸς διασφάλισιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 4 ἀναφερομένων διατάξεων.

2. Δέον ὅπως λαμβάνονται κατάλληλα μέτρα πρὸς τήρησιν τῶν εἰς τὸ ἄρθρον 4 ἀναφερομένων διατάξεων.

3. Αἱ ἀρμοδίαι ἀρχαὶ ἐπιθεωρήσεως καὶ ἐλέγχου ἐφαρμογῆς τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 ἀναφερομένων διατάξεων, δέον ὅπως εἶναι ἐξοικειωμένοι πρὸς τὴν θαλασσίαν ἐργασίαν καὶ τὰς συνηθείας αὐτῆς.

4. Πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἐν ἄρθρῳ 4 διατάξεων, τὸ κείμενον ἢ περιλήψεις τούτων δέον ὅπως φέ-

ρωνται εἰς γνῶσιν τῶν ναυτικῶν, π.χ. διὰ τῆς ἀναρτήσεώς των εἰς ἐμφανῆ θέσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 7.

Δέον ὅπως λαμβάνονται μέτρα πρὸς διορισμὸν ἐνὸς ἢ περισσοτέρων εἰδικευμένων προσώπων ἢ πρὸς σύστασιν εἰδικευμένης ἐπιτροπῆς τῶν προσώπων, τούτων ἐπιλεγομένων ἐκ τῶν μελῶν τοῦ πληρώματος τοῦ πλοίου, τὰ ὅποια, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ πλοιάρχου, θὰ εἶναι ὑπεύθυνα διὰ τὴν πρόληψιν τῶν ἀτυχημάτων.

Ἄρθρον 8.

1. Δέον ὅπως καταρτίζονται ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν ὀργανώσεων τῶν ἐφοπλιστῶν καὶ τῶν ναυτεργατῶν, προγράμματα προλήψεως τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων.

2. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν ἐν λόγῳ προγραμμάτων δέον ὅπως ὀργανοῦται κατὰ τρόπον ὥστε ἡ ἀρμοδία ἀρχή, οἱ λοιποὶ ἐνδιαφερόμενοι ὀργανισμοί, οἱ ἐφοπλισταὶ καὶ οἱ ναυτικοὶ ἢ οἱ ἀντιπρόσωποι τούτων, νὰ δύνανται νὰ συμμετέχουν ἐνεργῶς.

3. Ἰδιαιτέρως, δέον ὅπως συσταθῶν μικταί, ἐθνικαὶ ἢ τοπικαὶ ἐπιτροπαί, ἐπιφορτισμέναι μὲ τὴν πρόληψιν τῶν ἀτυχημάτων, ἢ εἰδικαὶ ὁμάδες ἐργασίας ἐντὸς τῶν ὁποίων δέον ὅπως ἐκπροσωπῶνται αἱ ὀργανώσεις τῶν ἐφοπλιστῶν καὶ τῶν ναυτικῶν.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ ἀρμοδία ἀρχὴ δέον ὅπως ἐνθαρρύνῃ καὶ, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι δυνατόν, ὑπὸ τὰς ἰδιαιτέρας εἰς ἐκάστην χώραν συνθήκας, ὅπως ἐξασφαλίζῃ ὅτι ἡ διδασκαλία περὶ τῆς προλήψεως τῶν ἀτυχημάτων καὶ τῆς ὑγιεινῆς τῆς ἐργασίας θὰ περιλαμβάνεται εἰς τὰ προγράμματα τῶν κέντρων ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως, τὰ ὅποια προορίζονται διὰ τοὺς ναυτικούς διαφόρων κατηγοριῶν καὶ εἰδικότητων. Ἡ διδασκαλία αὕτη δέον ὅπως ἀποτελεῖ μέρος τῆς ἐπαγγελματικῆς ἐκπαιδεύσεως.

2. Ἐπίσης δέον ὅπως ληφθῶν πάντα τὰ κατάλληλα μέτρα, π.χ. δι' ἐπισήμων ἀνακοινώσεων περιεχουσῶν τὰς ἀναγκαίας, ὁδηγίας, ἵνα ἐπιστηθῇ ἡ προσοχὴ τῶν ναυτικῶν ἐπὶ τῶν εἰδικῶν κινδύνων.

Ἄρθρον 10.

Τὰ Μέλη δέον ὅπως, ἐν ἀνάγκῃ, ἐπιδιώξουν τῇ βοήθειᾳ τῶν διακυβερνητικῶν ὀργανώσεων καὶ ἐτέρων διεθνῶν ὀργανώσεων, συνεργασίας ἵνα ἐπιτύχουν τὴν μεγαλύτεραν δυνατὴν ὁμοιομορφίαν ὅλων τῶν λοιπῶν διατάξεων τῶν σκοποῦσων τὴν πρόληψιν τῶν ἐργατικῶν ἀτυχημάτων.

Ἄρθρον 11.

Αἱ ἐπίσημοι ἐπικυρώσεις τῆς παρούσης Συμβάσεως δέον ὅπως κοινοποιοῦνται εἰς τὸν Γενικὸν Δ/ντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας παρ' οὗ καὶ καταχωρίζονται.

Ἄρθρον 12.

1. Ἡ παρούσα σύμβασις δεσμεύει μόνον τὰ Μέλη τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας τῶν ὁποίων ἡ ἐπικύρωσις ἔχει καταχωρισθῇ ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ.

2. Τίθεται αὕτη ἐν ἰσχύϊ, δώδεκα μῆνας μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ καταχώρησιν τῶν ἐπικυρώσεων δύο Μελῶν.

3. Ἀκολούθως ἡ σύμβασις αὕτη ἄρχεται ἰσχύουσα δι' ἕκαστον Μέλος δώδεκα μῆνας ἀφ' ἧς καταχωρισθῇ ἡ ἐπικύρωσις αὐτοῦ.

Ἄρθρον 13.

1. Πᾶν μέλος ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν σύμβασιν, δύναται νὰ καταγγέλλῃ ταύτην μετὰ πάροδον δεκαετίας ἀπὸ τῆς

ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῆς, διὰ πράξεως ἀνακοινουμένης εἰς τὸν Γενικὸν Διευθυντὴν τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας καὶ ὑπ' αὐτοῦ καταχωριζομένης.

Ἡ καταγγελία θέλει ἰσχύσει μετὰ πάροδον ἔτους ἀπὸ τῆς καταχωρίσεώς της.

2. Πᾶν μέλος ἐπικυροῦν τὴν παρούσαν σύμβασιν, τὸ ὅποιον, ἐντὺς ἔτους ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῇ προηγουμένη παρὰγράφῳ μνημονευομένης δεκαετίας δὲν ἔχει κάμει χρῆσιν τοῦ, ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου, προβλεπομένου δικαιώματος καταγγελίας, δεσμεύεται διὰ μίαν νέαν δεκαετίαν καὶ συνεπῶς δικαιούται νὰ καταγγέλλῃ τὴν παρούσαν Σύμβασιν κατὰ τὴν λήξιν ἐκάστης δεκαετίας ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ προβλεπομένους ὅρους.

Ἄρθρον 14.

1. Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας γνωστοποιεῖ εἰς πάντα τὰ Μέλη τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Ἐργασίας τὴν καταχώρισιν πασῶν τῶν ἐπικυρώσεων καὶ καταγγελιῶν, αἵτινες τῷ ἔχουν ἀνακοινωθῇ ὑπὸ τῶν Μελῶν τῆς Ὀργανώσεως.

2. Γνωστοποιῶν εἰς τὰ Μέλη τῆς Ὀργανώσεως τὴν καταχώρισιν τῆς δευτέρας ἐπικυρώσεως ἥτις τῷ ἔχει ἀνακοινωθῇ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν τῶν Μελῶν τῆς Ὀργανώσεως ἐπὶ τῆς ἡμερομηνίας ἀφ' ἧς ἡ παρούσα σύμβασις ἄρχεται ἰσχύουσα.

Ἄρθρον 15.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας, ἀνακοινεῖ εἰς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, πρὸς καταχώρισιν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 102 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν, πλήρεις πληροφορίας σχετικὰς πρὸς πάσας τὰς ἐπικυρώσεις καὶ πράξεις καταγγελίας ἃς ἔχει καταχωρίσει συμφώνως πρὸς τὰ προηγούμενα ἄρθρα.

Ἄρθρον 16.

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Διεθνοῦς Γραφείου Ἐργασίας δέον ὅπως ὑποβάλλῃ, ὁσάκις κρίνῃ τοῦτο ἀναγκαῖον, εἰς τὴν Γενικὴν Συνδιάσκεψιν ἔκθεσιν ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἀποφασίζει ἐὰν συντρέχῃ περίπτωσις ἐγγραφῆς εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῆς Συνδιασκέψεως, θέματος ὁλικῆς ἢ μερικῆς ἀναθεωρήσεως αὐτῆς.

Ἄρθρον 17.

1. Ἐν ἡ περιπτώσει ἡ Συνδιάσκεψις ἀποδεχθῇ νεωτέραν σύμβασιν ἐπαγομένην, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀναθεώρησιν τῆς παρούσης συμβάσεως καὶ ἐφ' ὅσον ἡ νεωτέρα σύμβασις δὲν ὁρίζει ἄλλως :

α) Ἡ ἐπικύρωσις ὑπὸ Μέλους τῆς νεωτέρας συμβάσεως τῆς ἀναθεωρούσης τὴν παρούσαν ἐπάγεται αὐτοδικαίως, παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 13, ἅμεσον καταγγελίαν τῆς παρούσης συμβάσεως, ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι ἔχει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ἡ ἀναθεωρούσα ταύτην νεωτέρα σύμβασις.

β) Ἀφ' ἧς ἡ ἐπαγομένη τὴν ἀναθεώρησιν νεωτέρα σύμβασις τεθῇ ἐν ἰσχύϊ, ἡ παρούσα σύμβασις παύει οὖσα δεκτικὴ ἐπικυρώσεως ὑπὸ τῶν Μελῶν.

2. Ἡ παρούσα σύμβασις παρμένει οὐχ' ἥττον ἐν ἰσχύϊ ὑπὸ τὸν τύπον καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῆς, διὰ τὰ Μέλη ἅτινα, ἐπικυρώσαντα αὐτήν, δὲν ἤθελον ἐπικυρώσει τὴν ἀναθεωρούσαν ταύτην νεωτέραν σύμβασιν.

Ἄρθρον 18.

Τὸ γαλλικὸν καὶ ἀγγλικὸν κείμενον τῆς παρούσης συμβάσεως εἶναι ἐξ ἴσου αὐθεντικά.

CONVENTION CONCERNANT

La Prévention des Accidents du Travail des Gens de Mer.

La Conférence générale de l'Organisation Internationale du Travail, Convoquée à Genève par le Conseil d'Administration du Bureau International du Travail, et s'y étant réunie le 14 octobre 1970, en sa cinquantième session;

Notant les termes des conventions et des recommandations internationales du Travail existantes qui sont applicables au travail à bord des navires et dans les ports et qui concernent la prévention des accidents du travail des gens de mer, et en particulier ceux de la recommandation sur l'inspection du travail (gens de mer) 1926; de la recommandation sur la prévention des accidents du travail, 1929; de la convention sur la protection des dockers contre les accidents (révisée), 1932; de la convention sur l'examen médical des gens de mer, 1946, et de la convention ainsi que de la recommandation sur la protection des machines 1963;

Notant les termes de la convention pour la sauvegarde de la vie humaine en mer, 1960, et de la réglementation annexée à la convention internationale sur les lignes de charge, révisée en 1966, qui prévoient un certain nombre de mesures de sécurité à prendre à bord des navires pour assurer la protection des personnes qui y travaillent.

Après avoir décidé d'adopter propositions relatives à la prévention des accidents à bord des navires en mer et dans les ports, question qui constitue le cinquième point à l'ordre du jour de la session.

Après avoir décidé que ces propositions prendraient la forme d'une convention internationale;

Notant que, pour le succès de l'action entreprise dans le domaine de la prévention des accidents à bord des navires, il importe qu'une étroite coopération soit maintenue dans leurs domaines respectifs, entre l'Organisation internationale du Travail et l'Organisation intergouvernementale consultative de la navigation maritime;

Notant que les normes suivantes ont été élaborées en conséquence avec la coopération de l'Organisation intergouvernementale consultative de la navigation maritime, et qu'il est proposé de poursuivre la coopération avec cette organisation en ce qui concerne l'application de ces normes, adopte, ce trentième jour d'octobre mil neuf cent soixante-dix, la convention ci-après, qui sera dénommée Convention sur la prévention des accidents (gens de mer), 1970;

Article 1.

1. Aux fins de la présente convention, l'expression «gens de mer», s'applique à toute personne employée, à quelque titre que ce soit, à bord de tout navire, autre qu'un navire de guerre, qui est immatriculé dans un territoire pour lequel cette convention est en vigueur et qui est normalement affecté à la navigation maritime.

2. En cas de doute quant à la question de savoir si certaines catégories de personnes doivent être considérées comme gens de mer aux fins de la présente convention, cette question sera tranchée, dans chaque pays, par l'autorité compétente, après consultation des organisations d'armateurs et de gens de mer intéressées.

3. Aux fins de la présente convention, l'expression «accidents du travail» s'applique aux accidents dont sont victimes les gens de mer du fait ou à l'occasion de leur emploi.

Article 2.

1. Dans chaque pays maritime, l'autorité compétente devra prendre les mesures nécessaires pour que les acci-

dents du travail fassent l'objet d'enquêtes et de rapports appropriés et pour que des statistiques détaillées sur ces accidents soient établies et analysées.

2. Tous les accidents du travail devront être signalés, et les statistiques ne devront pas être limitées aux accidents dans lesquels le navire lui-même est atteint.

3. Les statistiques devront porter sur le nombre, la nature, les causes et les conséquences des accidents du travail et préciser dans quelle partie du navire - par exemple, pont, machine ou locaux du service général - et en quel lieu - par exemple en mer ou dans un port - l'accident s'est produit.

4. L'autorité compétente devra entreprendre une enquête sur les causes et les circonstances d'accidents du travail entraînant des pertes de vies humaines ou de graves lésions corporelles, ainsi que sur tous autres accidents spécifiés par la législation nationale.

Article 3.

Afin d'avoir une base solide pour la prévention des accidents qui sont dus aux risques propres au travail maritime, des recherches devront être entreprises sur l'évolution générale en matière d'accidents de cette nature ainsi que sur les risques que les statistiques révéleraient.

Article 4.

1. Des dispositions sur la prévention des accidents du travail devront être prévues par voie de législation, de recueils de directives pratiques ou par tous autres instruments appropriés.

2. Ces dispositions devront se référer à toutes les dispositions générales relatives à la prévention des accidents et à l'hygiène du travail qui sont susceptibles d'être appliquées au travail des gens de mer et elles devront préciser les mesures à prendre pour la prévention des accidents qui sont propres à l'exercice du métier de marin.

3. Ces dispositions devront en particulier porter sur les points suivants:

- a) dispositions générales et dispositions de base;
- b) aspects structurels des navires;
- c) machines;
- d) mesures spéciales de sécurité au-dessus et au-dessous des ponts;
- e) matériel de chargement et de déchargement;
- f) prévention et extinction des incendies;
- g) ancres, chaînes et câbles;
- h) cargaisons dangereuses et lest;
- i) équipement individuel de protection.

Article 5.

1. Les dispositions relatives à la prévention des accidents visées à l'article 4 devront indiquer clairement l'obligation qu'ont les armateurs, les gens de mer et les autres personnes intéressées, de les observer.

2. D'une façon générale, toute obligation incombant à l'armateur de fournir du matériel de protection ou d'autres dispositifs de prévention des accidents devra être assortie de dispositions en vertu desquelles les gens de mer seront tenus d'utiliser ce matériel et ces dispositifs et d'observer les mesures de prévention qui les concernent.

Article 6.

1. Des mesures appropriées devront être prises pour assurer, par une inspection adéquate ou par d'autres moyens, la mise en application des dispositions visées à l'article 4.

2. Des mesures appropriées devront être prises pour que les dispositions révisées à l'article 4 soient respectées.

3. Les autorités chargées de l'inspection et du contrôle de l'application des dispositions visées à l'article 4 devront être familiarisées avec le travail maritime et ses usages.

4. Afin de faciliter l'application des dispositions visées à l'article 4, le texte ou les résumés de celles-ci devront être portés à l'attention des marins, par exemple par voie d'affichage à bord, à un endroit bien visible.

Article 7.

Des dispositions devront être prises en vue de la nomination d'une ou plusieurs personnes qualifiées ou de la constitution d'un comité qualifié, choisis parmi les membres de l'équipage du navire et responsables, sous l'autorité du capitaine, de la prévention des accidents.

Article 8.

1. Des programmes de prévention des accidents du travail devront être établis par l'autorité compétente avec la coopération des organisations d'armateurs et des organisations de gens de mer.

2. La mise en oeuvre de ces programmes devra être organisée de telle sorte que l'autorité compétente, les autres organismes intéressés, les armateurs et les gens de mer ou leurs représentants puissent y prendre une part active.

3. En particulier, il seront créés des commissions mixtes nationales ou locales, chargées de la prévention des accidents, ou des groupes spéciaux de travail, au sein desquels les organisations d'armateurs et de gens de mer seront représentées.

Article 9.

1. L'autorité compétente devra encourager et, dans toute la mesure possible, compte tenu des conditions propres à chaque pays, prévoir l'inclusion de l'enseignement de la prévention des accidents et de l'hygiène du travail dans les programmes des centres de formation professionnelle, destinés aux gens de mer des diverses fonctions et catégories; cet enseignement devra faire partie de l'enseignement professionnel lui-même.

2. En outre, toutes mesures appropriées devront être prises, par exemple au moyen de notices officielles contenant les instructions nécessaires pour attirer l'attention des gens de mer sur des risques particuliers.

Article 10.

Les Membres s'efforceront, au besoin avec l'aide d'organisations inter-gouvernementales et d'autres organisations internationales, de coopérer en vue d'uniformiser le plus possible toutes autres dispositions visant la prévention des accidents du travail.

Article 11.

Les ratifications formelles de la présente convention seront communiquées au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistrées.

Article 12.

1. La présente convention ne liera que les Membres de l'Organisation internationale du Travail dont la ratification aura été enregistrée par le Directeur général.

2. Elle entrera en vigueur douze mois après que les ratifications de deux Membres auront été enregistrées par le Directeur général.

3. Par la suite, cette convention entrera en vigueur pour chaque membre douze mois après la date où sa ratification aura été enregistrée.

Article 13.

1. Tout Membre ayant ratifié la présente convention peut la dénoncer à l'expiration d'une période de dix années après la date de la mise en vigueur initiale de la convention, par un acte communiqué au Directeur général du Bureau international du Travail et par lui enregistré. La dénonciation ne prendra effet qu'une année après avoir été enregistrée.

2. Tout Membre ayant ratifié la présente convention qui, dans le délai d'une année après l'expiration de la période de dix années mentionnée au paragraphe précédent, ne fera pas usage de la faculté de dénonciation prévue par le présent article sera lié pour une nouvelle période de dix années et, par la suite, pourra dénoncer la présente convention à l'expiration de chaque période de dix années dans les conditions prévues au présent article.

Article 14.

1. Le Directeur général du Bureau international du Travail notifiera à tous les Membres de l'Organisation internationale du Travail l'enregistrement de toutes les ratifications et dénonciations qui lui seront communiquées par les Membres de l'Organisation.

2. En notifiant aux Membres de l'Organisation l'enregistrement de la deuxième ratification qui lui aura été communiquée, le Directeur général appellera l'attention des Membres de l'Organisation sur la date à laquelle la présente convention entrera en vigueur.

Article 15.

Le Directeur général du Bureau international du Travail communiquera au Secrétaire général des Nations Unies, aux fins d'enregistrement, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies, des renseignements complets au sujet de toutes ratifications et de tous actes de dénonciation qu'il aura enregistrés conformément aux articles précédents.

Article 16.

Chaque fois qu'il le jugera nécessaire, le Conseil d'administration du Bureau international du Travail présentera à la Conférence générale un rapport sur l'application de la présente convention et examinera s'il y a lieu d'inscrire à l'ordre du jour de la Conférence la question de sa révision ou partielle.

Article 17.

1. Au cas où la Conférence adopterait une nouvelle convention portant révision totale ou partielle de la présente convention, et à moins que la nouvelle convention ne dispose autrement :

a) la ratification par un membre de la nouvelle convention portant révision entraînerait de plein droit, nonobstant l'article 13 ci-dessus, dénonciation immédiate de la présente convention, sous réserve que la nouvelle convention portant révision soit entrée en vigueur;

b) à partir de la date de l'entrée en vigueur de la nouvelle convention portant révision, la présente convention cesserait d'être ouverte à la ratification des Membres.

2. La présente convention demeurerait en tout cas en vigueur dans sa forme et teneur pour les Membres qui l'auraient ratifiée et qui ne ratifieraient pas la convention portant révision.

Article 18.

Les versions française et anglaise du texte de la présente convention font également foi.
Convention Concerning the Prevention of Occupational accidents to seafarers

CONVENTION CONCERNING THE PREVENTION OF OCCUPATIONAL ACCIDENTS TO SEAFARERS

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Fifty-fifth Session on 14 October 1970, and

Noting the terms of existing international Labour Convention and Recommendation applicable to work on board ship and in port and relevant to the prevention of occupational accidents to seafarers, and in particular of the Labour Inspection (Seamen) Recommendation, 1926, the Prevention of Industrial Accidents Recommendation, 1929, the Protection against Accidents (Dockers) Convention (Revised), 1932, the Medical Examination (Seafarers) Convention, 1946, and the Guarding of Machinery Convention and Recommendation, 1963, and

Noting the terms of the Safety of Life at Sea Convention, 1960, and the Regulations annexed to the International Load Line Convention, as revised in 1966, which provide for a number of safety measures on board ship which provide protection for persons employed thereon, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to accident prevention on board ship at sea and in port, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, and

Noting that, for the success of action in the field of accident prevention on board on ship, it is important that close co-operation be maintained in their respective fields between the International Labour Organisation and the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization, and

Noting that the following standards have accordingly been framed with the cooperation of the Inter-Governmental Maritime Consultative Organization, and that it is proposed to seek its continuing co-operation in the application of these standards, adopts this thirtieth day of October of the year one thousand nine hundred and seventy the following Convention, which may be cited as the Prevention of Accidents (Seafarers) Convention, 1970 :

Article 1

1. For the purpose of this Convention the term «seafarer» covers all persons who are employed in any capacity on board a ship, other than a ship of war, registered in a territory for which the Convention is in force and ordinarily engaged in maritime navigation.

2. In the event of any doubt whether any categories of persons are to be regarded as seafarers for the purpose of this Convention, the question shall be determined by the competent authority in each country after consultation with the shipowners' and seafarers organisations' concerned.

3. For the purpose of this Convention, the term «occupational accidents» covers accidents to seafarers arising out of or in the course of their employment.

Article 2

1. The competent authority in each maritime country shall take the necessary measures to ensure that occupational accidents are adequately reported and investigated, and comprehensive statistics of such accidents kept and analysed.

2. All occupational accidents shall be reported and statistics shall not be limited to facilities or to accidents involving the ship.

3. The statistics shall record the numbers, nature, causes and effects of occupational accidents, with a

clear indication of the department on board ship - for instance, deck, engine or catering - and of the area for instance at sea or in port - where the accident occurred.

4. The competent authority shall undertake an investigation into the cause and circumstances of occupational accidents resulting in loss of life or serious personal injury, and such other accidents as may be specified in national laws or regulations.

Article 3

In order to provide a sound basis for the prevention of accidents which are due to particular hazards of maritime employment, research shall be undertaken into general trends and into such hazards as are brought statistics.

Article 4.

1. Provisions concerning the prevention of occupational accidents shall be laid down by laws or regulations, codes of practice or other appropriate means.

2. These provisions shall refer to any general provisions on the prevention of accidents and the protection of health in employment which may be applicable to the work of seafarers, and shall specify measures for the prevention of accidents which are peculiar to maritime employment.

3. In particular, these provisions shall cover the following matters :

- a) general and basic provisions;
- b) structural features of the ship;
- c) machinery;
- d) special safety measures on and below deck;
- e) loading and unloading equipment;
- f) fire prevention and fire-fighting;
- g) anchors, chains and lines;
- h) dangerous cargo and ballast;
- i) personal protective equipment for seafarers.

Article 5.

1. The accident preventions referred to in Article 4 shall clearly specify the obligation of shipowners, seafarers and others concerned to comply with them.

2. Generally, any obligation on the shipowner to provide protective equipment or other accident prevention safeguards shall be accompanied by provision for the use of such equipment and safeguards by seafarers and requirements that they comply with the relevant accident prevention measures.

Article 6.

1. Appropriate measures shall be taken to ensure the proper application of the provisions referred to in Article 4, by means of adequate inspection or otherwise.

2. Appropriate measures shall be taken to ensure compliance with these provisions.

3. All necessary steps shall be taken to ensure that inspection and enforcement authorities are familiar with maritime employment and its practices.

4. In order to facilitate application, copies or summaries of the provisions shall be brought to the attention of seafarers, for instance by display in a prominent position on board ship.

Article 7.

Provision shall be made for the appointment, from amongst the crew of the ship, of a suitable person or suitable persons or of a suitable committee responsible, under the Master, for accident prevention.

Article 8.

1. Programmes for the prevention of occupational accidents shall be established by the competent authority

ty with the co-operation of ship-owners' and seafarers' organisations.

2. Implementation of such programs shall be so organised that the competent authority, shipowners and seafarers or their representatives and other appropriate bodies may play an active part.

3. In particular, national or local joint accident prevention committees or ad hoc working parties, on which both shipowners' and seafarers' organisations are represented, shall be established.

Article 9.

1. The competent authority shall promote and, in so far as appropriate under national conditions, ensure the inclusion, as part of the instruction in professional duties, of construction in the prevention of accidents and in measures for the protection of health in employment in the curricula, for all categories and grades of seafarers, of vocational training institutions.

2. All appropriate and practicable measures shall also be taken to bring to the attention of seafarers information concerning particular hazards, for instance by means of official notice containing relevant instructions.

Article 10.

Members, with the assistance as appropriate of intergovernmental and other international organisations, shall endeavour, in co-operation with each other to achieve the greatest possible measure of uniformity of other action for the prevention of occupational accidents.

Article 11.

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 12.

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 13.

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 14.

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International

Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 15.

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 16.

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference, the question of its revision in whole or in part.

Article 17.

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then unless the new Convention otherwise provides.

(a) The ratification by a Member of the new revising Convention shall ipso jure involve the immediate denunciation of this Convention notwithstanding the provisions of Article 13 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

(b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 18.

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Ἀρθρον Δεύτερον.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Νοεμβρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΤΣΙΟΣ
ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΝΑΥΤΙΑΙΑΣ
ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Νοεμβρίου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

Η ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ :

Ἡ ἔτησίᾳ συνδρομὴ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων αὐτῆς καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, καθωρίσθησαν ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1974 ὡς κάτωθι :

Α. ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	600
2. » » Β'	»	700
3. » » Γ'	»	500
4. » » Δ'	»	1 000
5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δ.Δ. κ.λ.π.	»	500
6. » » Παράρτημα	»	300
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κ.λ.π.	»	3.000
8. » » Δελτίον Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἱδιοκτησίας	»	200
9. Διὰ παντὸς τὰ τεύχη τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	6.000

Ο Δῆμος καὶ αὐτὴ Κοινότης τοῦ Κράτους καταβάλλουσιν ἡμῖν τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν.

ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) ἀναλογούν τὰ ἐξῆς ποσά :

1. Διὰ τὸ Τεύχος Α'	Δραχ.	30
2. » » Β'	»	35
3. » » Γ'	»	25
4. » » Δ'	»	10
5. » » Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημ. Δικαίου κ.λ.π.	»	25
6. » » Παράρτημα	»	5
7. » » Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	50
8. » » Δελτίον Ἐμπ. καὶ Βιομ. Ἱδιοκτησίας	»	0
9. Διὰ παντὸς τὰ τεύχη	»	300

Β'. ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΩΝ

Ἐκαστοὶ φύλλοι μέχρι 8 σελίδων τιμᾶται δραχ. 3, ἀπὸ 9 ἕως 40 σελ. δραχ. 8, ἀπὸ 41 ἕως 80 σελ. δραχ. 15, ἀπὸ 81 σελ. καὶ ἀνω τιμὴ πωλήσεως ἑκάστου φύλλου προσυξάνεται κατὰ δραχ. 15 ἀνὰ 80 σελίδας.

Γ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

Α. Δημοσιεύματα Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δραχ.	400
2. Τῶν καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	10.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	2.000
4. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς γενικά συνέλευσεις τῶν κατὰ τὸ ἀρθρο 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων τῶν ἀνακοινώσεων τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τοῦ ἀρθρου 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70 περὶ Ἀλλοδαπῶν Ασφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΕΛΤΑ τῶν ἀποφάσεων εἰς προσωρινὰς διατάξεις	»	1.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπο διάλυσιν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ Β.Δ. 20/5/1935	»	200
6. Τῶν σολονισμῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	4.000
7. Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων τῶν Τραπεζικῶν Ἐταιρειῶν	»	1.000
8. Τῶν ἀποφάσεων περὶ ἐγκρίσεων τιμολογίων τῶν Ασφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν	»	600
9. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν τῶν ἐκθέσεων περιουσιακῶν στοιχείων Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν εἰς γενεὴν ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. τοῦ ΕΛΤΑ εἰς τὴν ἐγκρίνουνται καὶ δημοσιεύονται ὁ κανονισμοὶ αὐτῶν	»	4.000
10. Τῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς πληρεξουσιότητος τῶν ἀντιπροσώπων εἰς Ἑλλάδι ἄλλοδα τῶν Ἐταιρειῶν ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων περὶ μεταβιβάσεως τοῦ χαρτοφυλακίου Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν κατὰ τὸ ἀρθρο 59 παρ. 3 τοῦ Ν.Δ. 400/70	»	2.000
11. Τῶν ἀποφάσεων περὶ συγχωνεύσεως Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν	»	10.000

12. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου περὶ εἰσαγωγῆς χρεωγράφων εἰς τὸ Χρηματιστήριον πρὸς διαπραγματεύσιν, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 3 Α.Ν. 148/67	Δραχ.	000
13. Τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς κεφαλαιαγορᾶς περὶ διαγραφῆς χρεωγράφων ἐκ τοῦ Χρηματιστηρίου, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθρου 2 παρ. 4 Α.Ν. 48/1967	»	000

Β'. Δημοσιεύματα Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης

1. Τῶν καταστατικῶν	Δραχ.	000
2. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν	»	400
3. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων	»	200
4. Τῶν ἰσολογισμῶν	»	000
5. Τῶν ἐκθέσεων ἐκτιμήσεως περιουσιακῶν στοιχείων	»	000

Γ'. Δημοσιεύματα Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων καὶ Φιλανθρωπικῶν Σωματείων

1. Τῶν ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ χορηγίας ἀδείας λειτουργίας Ἀλληλασφαλιστικῶν Συνεταιρισμῶν - Ἀλληλασφαλιστικῶν Ταμείων	»	000
2. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν ὡς ἀνω Συνεταιρισμῶν, Ταμείων καὶ Σωματείων	»	000

II Εἰς τὸ Τέταρτον τεύχος, τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων

Τὸ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀλληλοβοηθείας Προσωπικοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου (ΤΑΠΕΤ) καταβλητέον ποσοστὸν ἐπὶ τῶν τελῶν δημοσιεύσεων ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἐταιρειῶν καὶ Ἐταιρειῶν Περιορισμένης Εὐθύνης ἐν γενεῇ ὁρίσθη εἰς 5%.	»	400
--	---	-----

Δ'. ΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ - ΤΕΛΩΝ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΟΣΟΣΤΩΝ Τ.Α.Π.Ε.Τ.

1. Ἡ συνδρομὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεων προκαταβάλλονται εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία ἐναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως ὅπερ μερίμνη τοῦ ἐνδιαφερομένου, ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

2. Ἡ συνδρομὴ τοῦ ἐξωτερικοῦ δύνανται ν' ἀποστέλλωνται καὶ εἰς ἀνάλογον συνάλλαγμα δι' ἐπιταγῆς ἐπ' ὀνόματι τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

3. Ἡ καταβολὴ τοῦ ὑπὲρ τοῦ Τ.Α.Π.Ε.Τ. ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω συνδρομῶν καὶ τελῶν δημοσιεύσεων ἐνεργεῖται ἐν Ἀθήναις μετὰ τὸ Ταμεῖον τοῦ ΤΑΠΕΤ (Κατάστημα Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου), ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ πόλεσι τοῦ Κράτους εἰς τὰ Δημόσια Ταμεία, ὅπερ ἀποδίδεται εἰς τὸ ΤΑΠΕΤ. συμφώνως πρὸς τὰ ὁριζόμενα διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 192378/3639 τοῦ ἔτους 1947 (ΡΟΝΕΟ 185) καὶ 178048/5321/31.7.65 (ΡΟΝΕΟ 139) ἐγκυκλίων διαταγῶν τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους. Ἐπὶ συνδρομῶν ἐξωτερικοῦ ἀποστέλλομένων δ' ἐπιταγῶν, συναποστέλλεται διὰ τῶν ἐπιταγῶν καὶ τὸ ὑπὲρ τοῦ ΤΑΠΕΤ ποσοστὸν.

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΕΡΑΦΕΙΜ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ